

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato post. iiiii. dominica[m] quadragesime. Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Quia fons peccatis erat fleuit ex pte hāa/ suscitauit: indicū est tuba magne sonitu/ vitatis quē suscitare poterat p potentiam re in cōi resurrectōe. Tertio e p̄siderāda dicitatis. Nā sp̄ vbi dñs ostendebat suā dī vocati resurrectio: qz statiz pdyti qui mor uinitatē alij faciebat ad declarādā suam tuus fuerat zc. Un̄ patz certitudo mira/ humanitate zc. Ecōtra: Beda. Quare, culti: qz eo mo exi⁹ quo fugarat positus. qd̄ fieri ut dicit Chrys. nō manus videbat qz fieri chris: nisi qz hoīes flere docuit. La chrememur igis t nos, p nobis t oībus il lis qz infatore vicio p iacere sentimus: si forte nostris lachrymis nos et eos dñs re surgere dignet. Aug. Legit chris sup Lazarum fleuisse: in orōnib⁹ gnocassisse: irūne refatigatū fuisse: nunqz aut risisse: aut p/ speratū esse: Hiero. aut dicit: Fleuit dñs Lazarus nō mortuū: sed redicuū sp̄aties ei ad p̄ntis vite miseriā resurrecreto. Se quis. Dixerunt ḡ iudei. Ecce quō amabat eu. q. d. libent ploruerasset eu a morte si po/ tuiss. Quidā aut ex ip̄is dixerunt: sp̄etes s. annibilare miraclm de ceco nato. Non poterat hic q aperuit oīlos ceci nati: face revt t hic nō moreref. Scđz Chrys. Hi erant ex inimicis ei⁹. q. d. Et qz nō potuit hoc: nec illud poruit: nec fecit: Iesus rur/ sum tremēs in seip̄o indignat⁹. I. Extra eo/ rū mormurationē t detractionē: venit ad monumentū. Beda. Sepultura dī mo/ numentū: eo q mentē moneat vt p̄cogis/ tet de more. Tertiū est mysteriū susci/ tationis. Vbi p̄mo consideranda sepulti discop̄tō: qz vice dicit iesus: Tollite lapi/ dem: qui. s. grandis erat supposit⁹ sepul/ cro: sed p̄rendebat Martha di. H̄ne iam fetet zc. Hoc ex admiratiōe dicebat: non ex infidelitate. Et dñs ei. Nonne dixi tibi qm. s. zc. Tulerunt ḡ lapidem. Sp̄ualit: o/ p̄ctores collice lapidē. i. cordis duriciā si vultus suscitarī. Scđo p̄sideranda ē dis cooptio sepulti. Et iesus elevatis oculis sursum: dixit: Pater tibi gr̄as zc. In hoc docuit nos ante qz futura peram⁹: de iam p̄ceptis gr̄as referre. Hilari⁹. Non prece eguit: nobis oravit: nō em inops fuit auxi/ ly: h̄ nos sum⁹ inopes doctrine. Hec at cum dixisset: voce magna clamauit: Laza re: venforias. Sic clamauit: ne forte dice rent aduersarij ne forte interposuisset alij q̄ p̄ba magica. Itē clamor ille signat ma/ gnitudinē dūnne virtutis q̄ exigū in iusti/ ficatione imp̄j. Et fin Aug. manus est iu/ stificare imp̄iū q̄ creare celum et terram. Theoph. Alta salvatoris vox qui lazaz

gna nobis consolatio: quoniam medi⁹ cum habemus qui et curare vult et sustin/ nere atqz potest: sed oportet tollere lapi/ dem. i. cordis duriciā. Nam ve dicit lex ff. ad. l. aquiliaz. l. j. Dalecia nō debent manere impunita. Et. p̄cīj. di. ca. Diacon. Miseratio dei ac pietas solum redditū nostrum requirit ac nos petit. s. longanī/ mitate saluari: si nō cōuertimur: si duri col/ li fuerim⁹: si in peccatis usq; ad mortem puduramus: assidue peccantiū non misere/ bitur dominus. Rotaret̄s rex iulij cesa/ ris pietatem possideret qui nullius rei ni⁹ si iniuriarum solebat obliuisci. Vir tamē proditorū pro ditiōez continuanti decies absolutionem daret. Audi ergo quoties peccasti peccator: infelix: timendū igis de/ damnatiōe: Qd̄ remedū est: A peccatis desiste: firmū tene p̄positum deinceps nō peccandi. Plantez la le bourdon. Esai. j. Quiescite agere querse.

Sabbato post. iij. dominicā. quadragesime. Sermo.

Habbo post Letare

Ece ascendi

Emus tē. Consolatus est do minus p̄lin suū. Isa. xliv. Consolat dñs eis q̄ sunt ascenſuri hieroſolymā: et hoc ex sua misericordia q̄ in ep̄la deſclarat; p̄ qua vices misericordia et ſolatiōe deſbemus laudare dñū. Iuxta qđ i ep̄la tria tanguntur. Primū eſt laudatiōis exhortatio: ibi Laudent celi et exultet terra tē. Scđm ē exhortatiōis ratio: in principio ep̄le cu dieit: In tpe placio exaudiſti et erat Tepus illud placitum: eſt tps noue legis. Et ad hoc applicari p̄ne ea q̄ ſequitur: vſ q̄ ibi: de terra australi, poſteſ ſequit: Eo ſolatus eſt dñs p̄lin suū tē. Tertio poſnit ratiōis ɔfirmatio: Ibi: Et de ſion dereliquit me dñs tē. q. d. Forte diſfidit ſiō de miſericordia mea. Et oñdit q̄ nullo mō diſfidendū eſt dñ. Nunqđ obliuisci p̄t mlier infatē ſuū: ut nō miſereat fil. yteri ſui. tē.

Salutatio.

Ecce tē. Primus arti. An penitentia in extreſmis valeat ad ſalutē: Q, nō. Aug. de pe. dī. viij. Et ponit a magro in rextu in iiii. dī. xx. Periculum eſt et interitū viciſ nū vſq̄ ad mortē peraſtinare p̄niam remedium. Ido dī idē Aug. Age p̄niam dā ſanuſ es. Cōtra Aug. de vera et fal. pe. et ponit a magro vbi ſ. P̄nia ſi in extremo vi te hiatu aduenierit: ſanat et liberat. qđ p̄bat ſubdēs: Multū fuit ſera latronis penitentia: ſi no fuit ſera ei⁹ induigētia. Rūdet Sc̄o. in. iiii. dī. xx. P̄nia i extremitate deſtitute circumſtationata valet ad ſalutē: ſed ſi ſic fit eſt diſſicil. Primū p̄t: qđ ſp̄ de⁹ eſt paratus et potes etiā in morte iuuare q̄ibus placit: et nulli ylatore vere penitenti deſnegat yenia. Scđm p̄bat: Tu p̄mo: q̄a in extremitate ipedif vſus rois vel liberi arbitrii: vbi eſt meriti. Tu ſc̄o: qđ diſplicētia ut ſit meritoria opt̄ et ſit circumſtantia nata: et maxime q̄ ſit p̄petrator dñi: qđ v̄l' diſficle eſt tunc. Tertio q̄ ſunt habituati ad malū: qđ in uultu impedit queriſionē ad bonū. Ido p̄petrator hō nō eſt dñs ſui actus. Ex q̄ ſequit q̄ ſano p̄suadendū eſt ut ſanuſ peniteat: infirmo aut ut laboret ad verā p̄niam q̄ntum eſt poſſibile. Hec Sc̄otus

Pro fundamēto: Nota q̄ ſatū ſit diſferre p̄niam ſpe lōgoris vite. In Dardcias: Nō eſt: crede mihi: ſapiētis dicere: viuaſ: Sera numis eſt vita crastina: viue hodie. s. bene. ut oport̄. Nā dī ſene de remedij ſortuſor. Multos vita diſſerēt mors incerta p̄uenit. Itaq̄ ois dies velut ultim⁹ eſt iudicādus. Lū ḡ querit: In p̄niarē. Dic riſiōne vt ſ. Ex q̄clude q̄ ſit p̄cielorum ſic expectare tē. Horādū il lud Aug. P̄nia in hoie ſano: eſt ſana. in iuſfirme: in iuſfirme. in mortuo: mortua. Aug dite o miseri pec. et notate: qm̄ ut dī Eccl. iij. Qui amat p̄iculū: pibit in illo. Attēdiſte. Gia illa eſt p̄cielosa valde in q̄ interduz inuenit aliq̄ ſuſſus in ſolituſine ignotus et deuī: Aliq̄ em illuc viator venit ens: deuīat a recta via: nec ampli⁹ redire pot: vbi etiā poſt a feris et latronib⁹ occidit. Iō in tali traſitu deb̄ hō p̄ductoē habere. Sp̄ualit: Gia p̄ntis vite ex hoc nimis eſt dubia q̄. ſ. in qđa paſſu. ſ. in mor te p̄ditur via: nec patet ampli⁹. Job. Se mitas q̄ quas non reuerter ambulo. Deſ bennus ergo ſequi ducorē noſtp̄. ſ. chm: q̄ ipſe eſt via tē. aliaſ pibim⁹: a ſalute deſuantes. Figura Hume. xiiij. Filii israel et nolentes ſequi Moylem: uno volētes eū lapidare: et Laleph et Jofue pierūt in deſerto nec ad terrā p̄missionis quenerūt. Sp̄ualit: nolentes ſequi chm et corda obſcuratē ſo p̄uenient ad terrā viuentium. Et de talib⁹ exponi p̄t qđ dicit P̄s. Gi am ciuitatis habitaculi nō inueniunt. Ecclodus arti. In euāge. qđ ſcribit Joan. viij. notade ſunt tres viuitates ad penitentia inductiue: et ad ascenſum cēleſtis hierālm diſpoſitioē. Prima eſt viitas attractiua. Scđa eſt veritas illuminatiua. Tertia eſt viitas ɔfirmatiua. Prima iiḡ tangit cuž dicit: Ego ſum lux mundi: qui ſequit me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumē vite. Aug. Ergo mei fr̄es: qđ dī: Ego ſum lux mundi: qui ſequit tē. In quib⁹ verbis: aliđ eſt qđ iuſſit: aliđ qđ p̄misit. Faciam⁹ qđ iuſſit ne im pudēti ſrōte deſiderem⁹ qđ p̄misit: ne di cat nobis in iudicio: Nō fecisti qđ iuſſit: nō ḡ expectes qđ p̄misit. Quid ḡ iuſſisti dñe: Dixi tibi ut ſequeris me. Notādū ḡ ſeſ

qui dñm mltū est desiderabile. Tū qā nū
bil honorabili? Ha ipse est lux mundi fin
ūminatē q̄ illuminat intus; et fin bu
manitatē exteri? tā miraclis q̄ p̄dicatio
ribus; q̄ exēplis: q̄ p̄mū est potētie:
scdm sapientie: tertiu bonitatis et clemētie:
Tū etiā: q̄ nihil securi? Qū subdit: Sz
habebit lumen vite. Lumen inq̄ sūme dele
crabili. Aug⁹. Tāta est iocunditas luc⁹ et
terne: et etiā nō licet in ea amplius ma
nere q̄ vñ dicī mora: ppter hoc innūera
biles anni hui⁹ vite pleni delicijs et circū
fuentia bonoꝝ opalii; recte merito q̄ cō
temnerent. Lumen etiā imp̄missibile: quia
vt dī Aug⁹. in soliloquy. Ibi lux sine te
nebris: lumen p̄terea prorsus indeficibile.
Ela. 1c. Erit ons tibi in luc⁹ sempernam
De hoc lumine dī Ps. In lumine tuo vi
debim⁹ lumen. S̄c̄da est p̄ias illūnati
ua: q̄ vic̄ nos illūnat de securitate p̄mis
sionis sue sup̄dicta. Lū em p̄barsei calu
mīates diceret: Tu de teipso testimoniu
phibes: testimoniu tuū nō est verū. R̄nt
Jesus dī. Etsi ego testi. p̄bi. de me: testi.
meū verū est: q̄ sc̄s ynde veni: et q̄ vado.
q̄ dī de hoc certus sū. Ps. D̄c⁹ sc̄iaꝝ do
minus est: vos aut̄ nescitis ynde venio:
aut̄ q̄ vado. Et cām subdit dī. Glos fin
carme iudicat̄ dū. s. dicit̄: Tu de teipso te/
stīm. phibes. Nō em venit fili⁹ dei in mū
dū ye iudicet mundū: sed vt salutē mūd⁹.
p̄ipm. Aug. dī: Nō iudico qnq̄: nō iudic
um negado: sed differēdo. Etsi ego iudic
to: iudicium meū vñp̄ est: q̄ no sum ego so/
lus: sed ego et qui misit me pater. ondens
vic̄ q̄ nō sol⁹ ipse eos p̄dēnauerit. Et ex
hoc condit testimoniu suū eē vñp̄. i. Quenies
et firmū dī. In lege via scriptū ē: q̄ duoꝝ
boim̄ testimoniu vñp̄ est: Ego sū q̄ testi.
phibeo de meipso r̄c. Dixerit ḡ ei Ubi ē
p̄ tu? Theoph. Nō sc̄re voletes: s̄z tenh
vates q̄rebant. Ido dicit Jesus: Neq̄ me
sc̄is: neq̄ patrē meū sc̄is: si me sc̄ires: r̄c.
Tertia est veritas confirmariua. s. p̄cedē
tū p̄titu: q̄ vic̄ palaz et in loco publico
loquebas. Tū dī euāgelii: Hec p̄ba lo/
catus est in gazophy. do. in teplot nemo
app̄hendit eū: q̄ nōdū venerat hora ei⁹.
Beda. In gazophy lacu ch̄is loquit̄: q̄a
q̄i gazophylaciū ap̄ire cepit/qn discipulis
mis celestia reseravit. Predictas p̄tates

desiderate: vt ex eaꝝ p̄sideratō festinetis
pniam agere: et in ea p̄seuerare/ qm̄ nū
mis p̄iculosum est penitentiā in mortis ar
ticolō differre. Exemplū Quidā p̄p̄
trator multoꝝ sceleꝝ et de his nunq̄ p̄fi
rens semp cogitabat q̄ sufficiet p̄iteret
quādō moritur p̄esser. Lunc̄ infirmaret
venit ad eū religiosus dices: vt doleret et
p̄siteretur de pcti. Eui infirm⁹: Justus
dñs et iusticias dilexit: Ecce dū p̄siteri po
tui: p̄cep̄i: misere diuine terminū impo
nēs: Nunc diabolus ex dei p̄missione stat
mibi supra pectus: et dū aliqd. p̄ salutē co
gito dicere: strigis collū meū nō p̄mitēs
me loqui: q̄ peccau in sp̄m sanctū. et hec
loquies expirauit dānatus. Ideo sicut dī
Ecc. v. Ne cardes queri ad dominū et
ne differas de die in diē.

Ertius art. Audīt̄ r̄c. Si remah
neatis in via damnatiois vobis erit
imputandū. Et sicut habet de pe. dist. j.c.
Si agamus. et ca. seqnti. s. Quāobr̄c. No
uit deus mutare sententiā: si tu noueris ei
mendare delictū. Et ibi ponit exemplū dī
Ainiuitis: et de Ezechia rege. Vobis era
go imputandū erit si dāinemini. Nā dī
Et lex. ff. de p̄trahenda empti. et vendi. l.
Hec vendit̄. Quod p̄ me stat/mibi im
putari debet. Si autē pereatis/p̄ vos sta
bit: cum christus vobis dixerit: Ego sum
lux mundi: qui sequitur me r̄c. Audite.
Siquis ambulans de nocte supra pontes
periculosum: voluntarie dorsū vertit aue
oculos claudit: et sic in fluvium cadit: Nō
ne subi imputandū est. Expone et applica
Notando illud Joā. iiij. Venit lux in mū
dum et dilexerunt homines magis tene
bras r̄c.

Dñica in passione.

Ecce ascēdi

e musr̄c Christus assistē
don. fu. bo. pam. et p̄fec. ta
bernaculū nō manufactū. i. nō hui⁹ creatō
nis: neq̄ p̄ sanguinē hircoꝝ aut vitulorꝝ;
sed per propriū sanguinē introiuit se
mel in sancta: eterna redēptione inuen